

Ký Túc Xá

Contents

Ký Túc Xá	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	7
3. Chương 3	13
4. Chương 4	17

Ký Túc Xá

Giới thiệu

Thể loại: Tình lực tràn đầy công X thể chất mảnh mai mẫn cảm thụ, H văn, thanh xuân vườn trường, đoản, đam mỹ, h

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/ky-tuc-xa>

1. Chương 1

Ngày đầu tiên đi học sau kì nghỉ trời mưa tầm tã, bạn cùng phòng Lục Nham đều là người tỉnh ngoài, không kịp lên trường nên đã xin vắng, chỉ còn một mình Lục Nham vẫn ngây ngô tới trường đi học.

Trần Thuật vốn dĩ cũng muốn xin nghỉ. Hắn học không tồi, nhưng lại rất lười biếng, nghĩ thầm thời tiết như thế này không ở nhà chơi game mà vẫn mạo hiểm bị ướt như chuột lột đến trường thì không phải một sách cũng là đồ đàn.

Sự thật chứng minh, vẫn có một tên ngốc ngoan ngoãn lên lớp.

Khi Trần Thuật gọi điện cho Lục Nham, Lục Nham đã ngồi trên xe đi được nửa đường.

Trong điện thoại, hắn gào to với Lục Nham: “Em bị ngốc hả? Em còn không rõ thể chất của mình nữa sao? Đã hay bị bệnh như vậy rồi mà còn muốn tới lẩn lộn?”

Lục Nham ở bên kia điện thoại rụt đầu rụt cổ, thành thật khai báo với Trần Thuật: “Em có mặc áo mưa, giày đi mưa, còn mang theo ô nữa nên không sao đâu.”

“Không sao cái rắm!” Bên kia Trần Thuật vang lên một trận leng keng ầm ầm, một lát sau hắn mới nói: “Em đợi chút, anh không tìm thấy giày..... Giờ anh qua chỗ em liền, em chờ anh. Lục Nham, nếu em mà bị cảm, tối nay anh nhất định sẽ thao em không xuống giường được, em có nghe thấy không?”

Lục Nham bị dọa đến hốt hoảng áp chặt điện thoại vào tai, mặt đỏ bừng nhắc nhở Trần Thuật: “Em đang ở trên xe, anh nói nhỏ chút.....”

Trần Thuật thấp giọng cười cười, Lục Nham nghe được lỗ tai đều như bị điện giật.

Trần Thuật nói: “Ông xã lập tức đến ngay. Em ở ký túc xá ngoan ngoãn chờ ông xã, nhé?”

Lục Nham quả thực bị dọa muốn khóc, cậu cuống quýt ấn nút giảm âm lượng, ai ngờ âm thanh lại càng ngày càng lớn hơn, đang lúc luống cuống tay chân liền nghe thấy Trần Thuật tự xưng là ông xã...

Thật vất vả mới giảm được âm lượng, Lục Nham nhìn sắc trời dần tối bên ngoài cửa sổ, trong lòng có vài phần mong chờ, cậu nho nhỏ “Dạ” một tiếng.

Trần Thuật cười cười, vừa định cúp máy đi tìm giày, sớm chút đến gặp đồ ngốc nhà mình.

Kết quả lại nghe thấy bên kia đầu điện thoại Lục Nham mềm mại nói: “Vậy anh tới nhanh nhé.” Nói rồi cúp điện thoại.

Trần Thuật:..... Không muốn đi giày, muốn trực tiếp bay qua đó, làm sao bây giờ?

Mặc dù mưa rất to nhưng trường học vẫn như cũ duy trì lớp học buổi tối.

Khi Trần Thuật đến nơi, nhận được tin nhắn của Lục Nham nói là cậu chờ hắn ở trong phòng học.

Trần Thuật nhanh chóng dặn dò Lục Nham đừng để bị mưa xối ướt, mặc nhiều quần áo, hắn sẽ lập tức đến ngay.

Lục Nham cảm thấy Trần Thuật quả thực giống y hệt mẹ cậu, nhưng cậu cũng rõ ràng thể chất của mình – bởi vì sinh non nên rất dễ bị bệnh, da cũng trắng hơn hẳn người bình thường, chiều cao thì miễn cưỡng coi là 1m75 đi.

Thực giống một đứa con gái.

Rất lâu trước đây Lục Nham từng lo lắng Trần Thuật đồng ý ở bên cậu có phải là bởi vì cậu giống con gái hay không? Dù sao tất đền rồi thì ai mà chẳng giống nhau? Lục Nham lại là tự đưa mình tới cửa, Trần Thuật cũng liền thuận nước đẩy thuyền.

Lời này Lục Nham đã vài lần muốn mở miệng hỏi nhưng đều bị chính mình ghen trở về, lại thôi.

Cũng may là chưa nói, bằng không nhất định Trần Thuật sẽ tức điên lên cho mà xem. Hắn thích đồ ngọc nhà hắn nhiều như thế, nhưng mà tên ngọc này lại dám nghĩ về hắn như vậy?

Nếu Trần Thuật biết, Lục Nham chắc chắn sẽ bị thao một trận đã đời.

Nhưng mà bị thao cũng không sao, Lục Nham vẫn rất thích làm tình với Trần Thuật. Mỗi tội Trần Thuật thường làm rất lâu, cậu liền chịu không nổi.

Vốn dĩ thể chất cậu yếu, bị làm một hai giờ đồng hồ không ngừng thực sự là muốn chết.

Nhưng mỗi lần cậu xin tha đều sẽ khiến Trần Thuật thao lộng hung ác hơn.

Trần Thuật thích đỉnh đến chỗ sâu nhất của Lục Nham, thích nghe tiếng cậu không tự chủ được mà đứt quãng rên rỉ, hắn thích thao Lục Nham đến khi cậu khóc thút thít bắn ra, hắn rất thích cậu.

Lúc Trần Thuật đến nơi phát hiện toàn bộ phòng học chỉ có mười mấy người, thầy giáo đang ngồi trên bục giảng, thấy Trần Thuật tới cũng chỉ bảo hắn về chỗ ngồi đi.

Trần Thuật lập tức đi đến bên cạnh Lục Nham ngồi xuống, nhìn chăm chăm Lục Nham, trên dưới rà quét.

Lục Nham bị hắn nhìn đến mất tự nhiên, hỏi Trần Thuật làm sao vậy, Trần Thuật quay đầu lại ngược lên bảng đen nói: “Nhìn xem em có bị mưa xối ướt không.”

“Không có mà.” Lục Nham cố ý giang rộng tay, Trần Thuật quay đầu lại, trong đôi mắt đen lấy toàn bộ đều hình ảnh Lục Nham, hắn ghé sát tai cậu, trầm giọng nói: “Thật ngoan. Chờ đến khi trở về ký túc xá, anh tự mình lộng ướt em, được không nào?”

Lỗ tai Lục Nham nóng lên, cậu theo bản năng lấy tay che tai lại, chợt phát hiện phía dưới của mình..... hình như xấu hổ cứng lên rồi.

2.

Mưa càng ngày càng lớn, không có chút dấu hiệu muốn ngừng nào. Trong lớp chỉ có chừng này người, không thể dạy bài mới được, thầy giáo bảo bọn họ tự học còn thầy ngồi trên bục giảng vùi đầu viết giáo án. Những người hôm nay đi học đều là những học sinh ngày thường rất tích cực, hiện tại cũng đều đang chăm chỉ luyện đề.

Bọn Trần Thuật ngồi ở dãy bàn cuối, vị trí coi như đủ kín đáo.

Lục Nham di chuyển chân, vãi vốc trên quần ma sát đến chỗ nào đó khiến cho cậu hơi hơi cuộn tròn ngón tay lại.

Trần Thuật từ đầu đến cuối đều nhìn chằm chằm Lục Nham, cho dù là động tác nhỏ như vậy cũng bị hắn thấy rồi. Hắn cong cong khóe miệng chậm rãi ghé sát vào Lục Nham, ở bên tai cậu thì thầm: “Vừa này còn bảo không ướt. Muốn gạt anh, hửm?”

Lục Nham làm bộ đứng đắn cầm bút, không trả lời Trần Thuật, miệng lải nhải: “Làm bài tập đi, làm bài tập đi.”

Trần Thuật cảm thấy loại hành động đánh trống lảng này của cậu thật đáng yêu, nhin không được lại đi trêu chọc: “Bài tập môn gì?”

“A?” Lục Nham sững sốt, theo bản năng quay sang nhìn Trần Thuật. Trần Thuật cũng đang nhìn cậu, ánh mắt hai người chạm vào nhau, toàn thân Lục Nham lúc này đều trở nên khô nóng.

Lục Nham dịch mông, muốn cách xa Trần Thuật một chút. Nhưng cậu vừa động, Trần Thuật cũng động theo. Trong phòng học đều là tiếng ngồi bút sột soạt trên trang giấy, chỉ còn hai người bọn họ là đang “không làm việc đàng hoàng”.

“Vật, vật lý, hóa học.....” Lục Nham càng nói càng nhỏ, Trần Thuật càng nghe càng thấy buồn cười.

Đồ ngốc này, bọn họ không phải đang học ngữ văn sao? Vật lý, hóa học cái gì chứ?

Trần Thuật cong ngón trỏ cào cào mũi Lục Nham, khẽ nói: “Nhóc lừa đảo.”

Lục Nham hất tay Trần Thuật ra, tỏ vẻ không muốn nói chuyện với hắn.

Trần Thuật cũng không giận. Hắn sửa lại tư thế ngồi, mở sách giáo khoa ra đọc từng trang.

Trần Thuật ngũ quan lập thể, lúc hơi cúi đầu nghiêng mặt sẽ khiến cho người ta có một loại ảo giác rất chuyên chú. Hắn lớn lên rất đẹp trai, các bạn nữ trong lớp đều nói nếu không phải nhờ có khuôn mặt này, hắn miệng tiện như vậy thì không biết đã phải bị đánh bao nhiêu lần.

Lục Nham cảm thấy lời này chỉ đúng về đầu, về sau căn bản không thể xảy ra. Trần Thuật đánh nhau cũng rất giỏi đó, tuy rằng cậu chưa từng tận mắt chứng kiến, nhưng Trần Thuật đã từng nói qua rồi!

Nguyên văn lời nói của hắn là: “Ông xã em đánh nhau rất lợi hại, nếu ai dám bắt nạt em thì nhớ nói với ông xã, nghe không?”

Trần Thuật nói như vậy mà cậu cũng tin, có ngốc không chứ?

Yep, rất ngốc.

Nhưng những người đang yêu ai mà chẳng ngốc.

Trần Thuật có đôi khi rất đại nam tử chủ nghĩa. Cho dù đây không được tính là ưu điểm gì nhưng Lục Nham vẫn rất thích.

Cậu thích Trần Thuật, vậy nên mặc dù chính mình thực ra không yếu ớt như hắn tưởng nhưng vẫn vô cùng ngoan ngoãn nghe lời: “Được, em sẽ.”

Lúc này, Trần Thuật đang lộ ra góc nghiêng thần thánh đó với Lục Nham. Lục Nham cho rằng chính mình đã rất kín đáo nhìn trộm hắn, nhưng lại không biết tên kia đang âm thầm cười sảng sặc trong lòng.

Hắn cảm thấy nhóc lừa đảo nhà hắn thật sự rất đáng yêu, làm gì có ai lúc nhìn lên lại còn há mồm ra như cậu đâu chứ?

Chắc.

Rất muốn hôn một cái.

Tay Trần Thuật tiến lại gần Lục Nham, Lục Nham đang vô cùng tập trung “nhìn trộm”, căn bản không chút chú ý tới tay hắn.

Quần áo mùa hè vốn mỏng, lòng bàn tay ấm áp của Trần Thuật bao trùm lên chỗ kia của Lục Nham lập tức liền cảm thụ được trạng thái của nó.

Lục Nham bị độ ẩm đột ngột áp tới làm hốt hoảng đến suýt nữa kêu ra thành tiếng, may mắn cậu chỉ kịp há miệng đã bị chính mình nghẹn trở về.

Trần Thuật không đọc sách nữa, khuyu tay xuống, tay phải chậm rãi sờ sờ. Hắn mấp máy môi, Lục Nham thấy rõ khẩu hình của hắn:

- Em cứng rồi.

Đây là một câu trần thuật.

Lục Nham muốn hất tay phải của Trần Thuật đang đặt ở chỗ đó của cậu, nhưng vừa động, cường độ trên tay Trần Thuật lại tăng thêm hai phần, vãi vốc ma sát thế nhưng lại khiến cho Lục Nham một trận tê dại khoái cảm. Tay cậu run run, suýt chút nữa không cầm được bút.

Trần Thuật xấu xa trong mắt mang theo ý cười, động tác trên tay lại không hề ngừng. Thân thể Lục Nham rất mẫn cảm, trời chỉ cần nóng một chút cũng đủ khiến sau tai, cổ và mặt cậu ửng đỏ, chứ đừng nói gì đến bây giờ.

Trần Thuật nhìn làn da trắng nõn trên cổ Lục Nham dần dần phồng hồng, không kìm lòng được liếm miệng mình, tay lại vô cùng thiếu đòn tiếp tục xoa nhẹ hai phát trên đỉnh Lục Nham.

Lục Nham có thể cảm giác đỉnh dương vật mình đã chảy ra dịch nhầy, dính dính bám vào quần lót làm da đầu tê dại. Tay cậu nắm chặt bút, hô hấp đều nặng nề thêm mấy phần.

“Đừng.....” Giọng Lục Nham run rẩy, cậu không dám lớn tiếng nói chuyện, chỉ có thể dùng khí âm. Âm thanh kia vừa nhỏ lại vừa run, rơi vào tai Trần Thuật quả thực chính là xuân dược liều cao.

Trần Thuật bị Lục Nham “câu dẫn” trong lòng ngứa, cảm thấy chỗ đó của mình cũng đã cứng lắm rồi. Hắn buông tay đang nắm chỗ đó của Lục Nham, đổi thành nắm cánh tay cậu.

Trần Thuật đột nhiên thả tay ra, Lục Nham vừa cảm thấy thở phào nhẹ nhõm, thế nhưng cũng vừa cảm thấy thực mất mát. Cậu bị ý nghĩ của bản thân dọa giật mình, lúc này Trần Thuật đã lôi kéo cánh tay cậu để xem giờ.

Hắn gõ gõ đồng hồ Lục Nham, cười ý vị thâm trường: “Còn ba phút.”

Cái gì còn ba phút? Lục Nham rút tay về, nghĩ đến việc làm quá phận vừa rồi của Trần Thuật, “hung tợn” trừng mắt liếc hắn một cái.

Trần Thuật bị bộ dáng siêu cấp manh này của Lục Nham chọc đến tim, hắn cảm thấy Lục Nham nhà hắn thực sự là quá đáng yêu. Nếu cậu không vui thật, cho dù là tay run cũng nhất định có thể ngăn cản hắn, nhưng mà Lục Nham không hề làm vậy, ồm ồm mặc hắn lộng, hiện tại lại muốn trách hắn.

Được được được, tất cả đều là hắn sai.

Ba phút sau, chuông báo tan học vang lên. Trời vẫn mưa, may mà trường học còn có chút lương tâm, cho phép bọn học sinh hiện tại liền có thể trở về ký túc xá, dọn dẹp một chút rồi sớm đi ngủ.

Trần Thuật và Lục Nham là hai người cuối cùng rời khỏi lớp. Nguyên nhân không có gì khác, – nơi đó của Trần Thuật phòng căng như sắp nổ đến nơi rồi, còn Lục Nham thì quần tuy tối màu nhưng vẫn không khỏi ướt một mảng.

Trần Thuật đứng lên cởi áo đồng phục cho Lục Nham, bảo cậu cầm lấy che phía dưới.

Mảng ướt kia của Lục Nham nếu không nhìn kỹ căn bản không nhìn ra, ngược lại là Trần Thuật, đã phòng căng thành dáng vẻ kia muốn không thấy cũng khó.

Lục Nham ngồi tại chỗ ngẩng đầu lên nhìn Trần Thuật: “Chỗ đó của anh tương đối nghiêm trọng, vẫn là anh.....”

Trần Thuật nghe vậy nhướng mày, bước một bước về phía Lục Nham, suýt chút nữa chạm chỗ kia vào mặt cậu. Lục Nham theo bản năng ngã ra sau, lại vẫn là bị cọ tới gò má.

Trần Thuật cười khế. Trước đây mỗi lần hắn cười đều ít nhiều mang theo vài điểm không đứng đắn, giờ phút lại là một cái mỉm cười thật lòng, hắn lớn lên đẹp, lúc cười lộ lên tất nhiên cũng đẹp. Trần Thuật lùi về sau một bước, cong lưng nói bên tai Lục Nham một câu.

Người nói thì đẹp trai, nụ cười cũng rất đẹp, về phần nội dung câu nói.....

“Em liếm liếm giúp ông xã liền không nhìn ra.”

Lục Nham đẩy Trần Thuật đi, bỏ lại áo đồng phục trong tay bước ra ngoài.

2. Chương 2

3.

Cuối cùng áo đồng phục vẫn nằm trong tay Trần Thuật. Hai người về muộn, sắc trời cũng tối, rải rác có mấy người đang bung dù vội vàng chạy trong mưa, căn bản không ai chú ý tới bọn họ.

Khi đến ký túc xá, Trần Thuật vỗ vỗ đầu Lục Nham, bảo rằng mình về trước nói với bạn cùng phòng một tiếng xong rồi sẽ qua tìm cậu.

“Rửa mặt sạch sẽ ngồi trên giường chờ anh.” Trước khi đi còn không quên tiện hê hê đùa giỡn Lục Nham một chút.

Quan hệ giữa Trần Thuật và quản lý ký túc xá không tồi, hẳn chào bạn cùng phòng trước rồi lại đi báo với quản lý ký túc xá một câu. Thấy quản lý cũng liền một mắt nhắm một mắt mở đồng ý.

Bởi vì được nghỉ sớm nên thời gian tắt đèn cũng sớm hơn một giờ.

Lục Nham tắm xong, thay đồ ngủ. Trần Thuật vẫn chưa tới, ngược lại đèn đã tắt rồi.

Mưa vẫn còn đang rơi nhưng đã nhỏ hơn trước một chút. Lục Nham ngồi trên giường lẳng lặng nghe, thẳng đến khi có tiếng gõ cửa vang lên.

“Cửa không khóa.” Lục Nham nói nhưng vẫn đi qua.

Trong phút chốc cửa bị đẩy ra, Lục Nham còn chưa kịp phản ứng đã bị ôm vào lòng. Người tới vô cùng sốt ruột hôn loạn trên mặt cậu một hồi, đầu tiên là trán rồi mí mắt, gò má,..... Cuối cùng là đến miệng.

Trần Thuật cũng không vội vàng đẩy đầu lưỡi vào, hẳn trước tiên hôn hôn môi Lục Nham rồi sau đó vươn đầu lưỡi ra mô tả hình dáng khuôn miệng cậu.

Hô hấp hai người đều trở nên nặng nề, màn ký túc xá còn chưa mắc, ngoài trời đã tối om, chỉ còn ánh trăng nhàn nhạt rọi vào.

Trong lòng Lục Nham thật ra là có chút hoảng sợ. Dù sao hiện tại cũng chỉ mới tắt đèn, ký túc xá nam từ trước đến giờ đều nháo đến tận nửa đêm mới ngủ, lẽ như bị người nào không có mắt đẩy cửa vào thì làm sao đây.....

“Nghĩ cái gì đấy?” Trần Thuật bắt mắt nhìn Lục Nham thất thần, dùng hạ thân đỉnh đỉnh cậu: “Từ giờ trở đi chỉ cho phép nghĩ về anh.”

Lục Nham vừa định mở miệng nói chuyện, Trần Thuật liền nhân cơ hội ghé sát vào hôn cậu. Đầu lưỡi hẳn linh hoạt khuấy động trong khoang miệng Lục Nham, hẳn bắt ngờ hôn mãnh liệt, đem nước bọt trong miệng Lục Nham đều nuốt vào miệng mình. Lục Nham bị Trần Thuật hôn muốn ngạt thở, nức nở “ô ô”.

Thanh âm này lọt vào tai Trần Thuật không khác gì tiếng rên rỉ, hẳn lại động động hông mình khiến chỗ ấy đánh mạnh vào người Lục Nham, làm cậu cảm nhận được chính mình hiện tại khát vọng cậu nhiều như thế nào. Trần Thuật tiếp tục đùa dai dùng đầu lưỡi chạm vào lưỡi Lục Nham, Lục Nham hốt hoảng, theo bản năng trốn tránh.

Trần Thuật sớm đã có chuẩn bị, tay hắn vòng qua lưng Lục Nham, ép cậu dán sát vào người mình. Lục

Nham bị Trần Thuật ôm chặt vào lòng, nước bọt trong miệng chảy ra, dưới ánh trăng lại thêm phần lấp lánh, thoát nhìn dâm mỹ lạ thường.

Trần Thuật tiến lại gần hôn môi Lục Nham, hần liếm sạch nước bọt tràn ra từ khóe miệng Lục Nham, cạy môi cậu ra bôi nước bọt vào miệng.

“Thoải mái không, hửm? Nói cho ông xã nghe, em thoải mái không?” Trần Thuật thở hổn hển hỏi.

Lục Nham bị hần khi dễ khóe mắt phỉếm hồng, hạ thân cũng cứng rồi tỉnh rồi mù. Cậu không biết hóa ra bản thân mình lại dâm đảng như vậy, chỉ hôn môi thôi cũng suýt chút nữa bắn ra rồi.

“Cửa... chưa khóa.”

Tay Trần Thuật lại bắt đầu không thành thật, lưu luyến trên người Lục Nham, hết sờ lên trên rồi lại mò xuống dưới. Bàn tay hần tiến vào quần ngủ của Lục Nham, cách quần lót đưa ngón tay theo kẽ mông nhập vào.

“Vậy em đi đóng đi.” Hần vừa nói vừa di chuyển ngón tay vào sâu hơn, cách quần lót ấn miệng huyết, đẩy vãi vốc vào một chút, khiến cho Lục Nham thét lên một tiếng đầy kinh hãi.

“A...” Lục Nham ý thức được thanh âm hơi lớn, nuốt vào nửa âm tiết còn lại, nghe càng giống câu dẫn hơn.

Trần Thuật mút cổ cậu, hơi thở nặng nề phả vào mặt, cần cổ mẫn cảm của Lục Nham cũng dần dần phỉếm hồng. Hần lưu luyến buồng Lục Nham, ánh mắt thâm thúy lại hàm chứa sủng nịch: “Em không ngoan.”

Lục Nham chưa từng gặp qua người nào vô lại như thế, mềm như bông trườn mắt liếc Trần Thuật một cái rồi nhũn chân đi khóa cửa, tiện thể còn lấy chăn gối của giường trên, tính toán che lại cửa sổ, phòng khi quản lý ký túc xá đi kiểm tra. Cậu vừa định nhón chân lên kẹp gối vào khe cửa, Trần Thuật liền từ phía sau ôm lấy cậu.

Lục Nham hoảng sợ, bởi vì cậu có thể cảm nhận được cái gì kia của Trần Thuật đang gắng gượng để ở mông mình.

Gia hỏa này cởi quần từ khi nào?!

Lục Nham vẫn là quá xem nhẹ trình độ không biết xấu hổ của Trần Thuật rồi.

Trần Thuật dính sát vào người Lục Nham, bắt đầu chậm rãi kích thích hông mình, vật dưới thân kia của hần thẳng tắp cọ xát Lục Nham qua lớp quần ngủ.

Lục Nham bị Trần Thuật đỉnh trực tiếp ghé vào trên cửa, mông cũng bị Trần Thuật nâng hơi hơi nhếch lên, thân thể cong thành một đường cong sắc tình.

Hô hấp hai người nặng nề, Trần Thuật ôm chặt Lục Nham, há mồm khẽ cắn vành tai cậu.

Tại Lục Nham vô cùng miễn cảm, bị Trần Thuật ngậm lấy mút vào, lại dùng đầu lưỡi liếm láp đùa bỡn như vậy, đỉnh dương vật đã sớm ướt không chịu nổi.

“Đừng... Ừm.....”

Trần Thuật ở bên tai cậu trầm thấp cười thành tiếng, thanh âm từ tính như điện giật chảy vào lỗ tai Lục Nham, một trận cảm giác tê dại liền truyền từ đầu cậu thẳng xuống hạ thân.

“A.....!”

Trần Thuật sửng sốt một chút, ngay sau đó phản ứng lại Lục Nham đây là bắn.

Tim hắn đập càng nhanh, cảm thấy bảo bối nhà mình thật sự quá đáng yêu. Rõ ràng hai người đã làm nhiều lần như vậy rồi, nhưng cậu vẫn không chịu nổi khiêu khích, lần nào cũng phản ứng như thế đây là lần đầu.

Lục Nham bên này thì đang cảm thấy xấu hổ phát khóc.

Cậu thế mà..... thế mà chỉ nghe Trần Thuật cười liên bắn!

Lục Nham mới bắn xong, khoái cảm cực mạnh khiến cậu chảy nước mắt sinh lý, một giọt nước mắt trong suốt đọng trên má, môi cũng bị Trần Thuật hôn đến đỏ thắm, trên cổ còn có dấu hôn Trần Thuật để lại.

Toàn thân cậu hiện giờ đều là hương vị của Trần Thuật.

Suy nghĩ đó thế nhưng lại khiến cậu cảm thấy thỏa mãn vô cùng.

4.

“Bảo bảo.”

Trần Thuật nặng nề thở tiếp tục dùng hạ thân đỉnh đỉnh mông Lục Nham.

“Em bắn”.

Tại Lục Nham đổ bình, trên mặt dính đầy nước bọt của Trần Thuật, nhìn qua đặc biệt mê người. Cậu nghe thấy Trần Thuật gọi cậu là “Bảo bảo”, eo đều mềm xuống. Trần Thuật rút cuộc có lương tâm không khi để cậu nữa, hắn ôm Lục Nham nhũn chân vào lòng, duỗi tay kẹp gối vào khe cửa, khóa cửa lại.

“Em sợ gì chứ? Anh đã nhìn rồi, hai phòng ký túc trước và sau đều không có người. Bằng không ông xã làm sao dám khi dễ em như vậy?” Vừa nói, hắn vừa hôn má Lục Nham, không hàm chứa sắc tình, chỉ là một nụ hôn mang theo cực hạn dịu dàng và trù mến.

May mà hắn còn biết bản thân là đang khi dễ Lục Nham.

Lục Nham vừa mới bắn xong, căn bản không có sức lực so đo cùng Trần Thuật. Một mỗi chợt đến làm cậu ước gì bây giờ có thể chui đầu vào chăn, ngủ đến hôn thiên hắc địa.

Nhưng Lục Nham cũng biết rõ, Trần Thuật vẫn đang cứng như thép thế kia thì mình cũng đừng hòng nghỉ ngơi được.

“Em giúp anh.” - Lục Nham nói, thò tay duỗi xuống hạ thể Trần Thuật.

Mưa đã tạnh. Ánh trăng mờ ảo rơi vào căn phòng tối, bầu không khí mông lung ái muội cùng không khí hơi lạnh đều làm cho hai người bọn họ có loại cảm giác hư hư thực thực yêu đương vụng trộm đầy kích thích.

Hạ thân Trần Thuật đứng thẳng đầy ngạo nghễ, đỉnh không ngừng chảy ra dâm dịch. Tay Lục Nham cầm vật kia, độ ẩm cực nóng bỗng liền khiến toàn thân cậu dần đỏ lên.

Cậu vuốt vuốt một chút, vật kia lớn như vậy căn bản là cầm không được, trên tay hơi hơi mướt mồ hôi, nhưng cậu vẫn cố gắng thử di chuyển. Chất lỏng từ đỉnh dương vật Trần Thuật chảy xuống, có tác dụng làm chất bôi trơn, bàn tay Lục Nham đùa nghịch lên xuống cũng dần dần linh hoạt hơn.

“Bảo bảo giỏi quá.” Trần Thuật cúi đầu chạm trán vào trán Lục Nham, nhắm mắt hưởng thụ sự “Phục vụ” của cậu.

Nhưng, như vậy còn chưa đủ.

Đôi tay ấm áp của Trần Thuật theo eo Lục Nham mò xuống dưới, duỗi vào trong quần ngủ. Lần này hắn không hề thỏa mãn với việc chỉ cách quần lót vô về chơi đùa, hắn đưa tay cởi quần lót Lục Nham, lộ ra nửa cái mông trắng nõn trơn bóng.

“Đừng.....” Lục Nham muốn nói hắn đừng gọi cậu là bảo bảo nữa, mỗi lần như vậy cậu đều cảm thấy toàn thân nóng lên lạ thường. Nhưng lời này đến bên miệng, cậu lại có chút luyến tiếc, không nỡ nói ra.

Trần Thuật cho rằng ý Lục Nham là không cho hắn cởi quần cậu. Tay hắn bao bọc lấy hai cánh mông tròn mềm mại trắng nõn kia, thấp giọng ở Lục Nham bên tai nói: “Bảo bảo, anh muốn.”

Tốc độ trên tay Lục Nham không khỏi chậm lại, Trần Thuật vừa xoa nắn mông cậu mà thôi, thế mà hạ thân cậu lại ần ần có tư thế ngẩng đầu rồi.

Thật sự là quá biến thái. Lục Nham cảm thấy bản thân bị Trần Thuật dạy dỗ đến không còn là chính mình, hoặc là nói —— đã bị Trần Thuật khai phá hoàn toàn.

Thực dâm dâng. Đôi mắt cậu dần trở nên mông lung, ngón trở nhẹ nhàng cọ qua đỉnh Trần Thuật, dịch nhầy kia dính vào ngón tay cậu. Lục Nham há mồm ngậm ngón tay vào miệng.

Lúc Trần Thuật mở mắt ra thì ngay lập tức nhìn thấy hình ảnh Lục Nham đang liếm ngón tay trong miệng, cả người hắn đều như phát điên lên. Hắn đẩy cậu lên giường, dùng tốc độ nhanh nhất cởi quần áo ngủ của Lục Nham, bắt đầu cọ xát mãnh liệt dương vật cứng đến sắp nổ tung trên bụng nhỏ bằng phẳng trơn bóng của cậu.

Giường ký túc xá từ trước đến giờ đều nổi tiếng là không bền, không chắc chắn, hai nam nhân trưởng thành nằm trên giường đã là quá sức lắm rồi, nói gì đến chuyện phải làm một ít “vận động”.

Giường đệm không chịu nổi gánh nặng phát ra âm thanh “Kèo kẹt kèo kẹt”, Lục Nham bị thanh âm kia kích thích hơn nữa, cậu giơ tay ôm lấy cổ Trần Thuật, há mồm muốn bảo hắn dừng lại.

Bụng Lục Nham bị dương vật Trần Thuật cọ đẩy chất lỏng trong suốt, chất lỏng kia dính dính vào người cậu, mỗi một động tác nhỏ đều làm cậu cảm thấy ngứa.

“Không..... Đừng ở trên giường.”

Trần Thuật thật sự ghen không chịu nổi, cọ lộn bụng Lục Nham, kéo tay cậu qua giúp mình vuốt vài cái liền bắn ra. Máu trắng sền sệt kia bắn vào trên ngực và trên mặt Lục Nham tạo ra một hình ảnh dâm mỹ vô cùng.

Trần thuật giả vờ dè trên người Lục Nham, giường lại “Kèo kẹt” vang lên.

Lục Nham căn bản không còn sức lực, khẽ đẩy Trần Thuật vài cái liền từ bỏ.

“Đi xuống.” Cậu cảm thấy trên người dính dính, thật sự không dễ chịu, muốn đi tẩy rửa sạch sẽ đồng hồ này.

Trần thuật giật giật đầu, gặm cắn bả vai Lục Nham. Hắn nhìn trên mặt Lục Nham vẫn còn lưu lại tinh dịch của mình, hạ thân lại dần dần cứng lên.

3. Chương 3

Lục Nham cảm giác có thứ gì đó lại dần dần cứng lên trên bụng mình. Cậu không thể tin nổi nhìn về phía Trần Thuật, cảm thấy còn như vậy nữa chính mình liền sẽ bị Trần Thuật chơi hỏng mất.

“Bảo bảo không muốn ở trên giường?”

Trần Thuật đứng dậy, cơ ngực và cơ bụng pháp phòng theo từng nhịp thở thô nặng.

“Có âm thanh, âm thanh.....” quá lớn.

Lục Nham nói được một nửa mới nhớ ra hiện tại không phải lúc để nói chuyện này.

Tuy rằng cậu cũng hơi cứng rồi, nhưng thể chất cậu thật sự quá yếu, căn bản không chịu nổi Trần Thuật lẫn lộn. Lục Nham muốn nói từ bỏ, ngật nổi khi đối diện với cặp mắt đen láy thâm thúy của Trần Thuật, cậu lại có chút không đành lòng.

Cậu đương nhiên biết rõ Trần Thuật thích làm tình với cậu nhiều bao nhiêu, cậu cũng thực thích cảm giác thân cận da thịt cùng hắn.

Lục Nham khẽ mở miệng rồi lại thôi, bộ dáng vừa bất đắc dĩ vừa mang theo phần dung túng.

Trần Thuật xuống giường, sàn nhà rất sạch sẽ, hoàn toàn có thể đi chân trần được, nhưng hắn vẫn bắt Lục Nham phải đi dép vào, tránh để cho bị cảm lạnh.

Hắn lấy ra dầu bôi trơn từ trong túi áo, dưới ánh mắt bất ngờ của Lục Nham nặn dầu bôi trơn trên tay. Chất lỏng trong suốt chảy ra xung quanh, nhỏ xuống sàn nhà.

Trong túi áo vốn đã bỏ sẵn dầu bôi trơn, xem ra Trần Thuật ngay từ đầu đã không có ý định buông tha cậu.

Trần Thuật vỗ vỗ mông Lục Nham, ý bảo cậu bám vào cầu thang giữa hai tầng giường. Lục Nham đương nhiên biết sau đó sẽ xảy ra chuyện gì, nhưng sau tai và cổ vẫn không không chế được phiếm hồng lên.

Cậu bám vào thang, nhếch mông lên thuận tiện cho Trần Thuật bôi trơn. Dầu bôi trơn mang theo độ ẩm nóng bỏng của ngón tay Trần Thuật xâm nhập vào cơ thể cậu, Lục Nham nâng mông lên cao hơn tạo thành một đường cong mê người, giống như một vật cống phẩm, hiến tế hết tất cả thể xác và tinh thần của mình cho chủ nhân tối cao.

Hai ngón tay Trần Thuật không ngừng ra vào cơ thể Lục Nham, ngoài miệng, lời nói hạ lưu cũng không dừng lại chút nào.

“Thực ướt, bảo bảo, em xem, bên trong em kẹp anh chặt như thế nào này.”

Lục Nham cúi thấp đầu, cánh tay vô lực bám vào thang. Trần Thuật lại đưa thêm một ngón tay vào, bắt buộc động tác giao hợp đưa đẩy, phát huy đầy đủ tác dụng của dầu bôi trơn. Lục Nham cảm giác mặt sau của mình đã ướt đẫm, còn có tiếng nước “Ồm ọp ồm ọp” không ngừng vang lên bên tai kích thích cậu.

Trần Thuật cảm thấy khuếch trương đã không sai biệt lắm, nhưng động tác trên tay vẫn không ngừng, thậm chí còn cắm vào sâu hơn vừa nãy. Hắn chậm rãi tiến lại gần Lục Nham, để dương vật của mình trên miệng cậu, tiếng thân thể va chạm vào nhau phát ra âm thanh “bạch bạch” hòa cùng tiếng nước khiến toàn thân Lục Nham đều như bị hồng mất.

Bàn tay còn lại của Trần Thuật hướng ra phía trước, giống như chơi đàn dương cầm khẽ lướt qua lưng cậu dẫn đến Lục Nham một trận thổ dốc. Cuối cùng, khi tay hắn vuốt ve tới đầu vú cậu, điểm mẫn cảm này của Lục Nham căn bản không chịu nổi một chút kích thích, dương vật cậu nảy lên một chút trong không khí, dâm dịch trên đỉnh không ngừng chảy ra, nhìn qua cực kỳ mê người.

“Chịu không nổi..... Ừm, Trần..... A!”

Tay Trần Thuật vuốt ve đầu vú Lục Nham đột nhiên tăng thêm lực, bức Lục Nham kêu thành tiếng.

“Ngoan, bảo bảo, gọi ông xã.” Trần Thuật hướng dẫn Lục Nham: “Gọi ông xã, ông xã liền cắm vào.”

Đầu vú Lục Nham vừa đau, lại vừa ngứa, bởi vì thời gian dài cong mình, eo cậu cũng có chút đau. Ngón tay Trần Thuật vẫn luôn chọc vào rút ra bên trong cậu, nhưng cũng chỉ có thế. Cậu hơi đóng đũa mình, muốn cho ngón tay hắn ẩn đến chỗ ngứa của mình. Thế mà tên kia dường như đang muốn trêu đùa cậu, tránh khỏi chỗ kia rồi tiếp tục chọc vào rút ra.

Lục Nham rớt cuộc nhẹn không được, cậu hơi xoay đầu lại nhìn Trần Thuật, đôi mắt nhiễm màu tình dục sáng lấp lánh.

“Ông, ông xã, ừm... Làm, làm em.”

Dây thần kinh trong đầu Trần Thuật giống như bởi vì một câu nói này của Lục Nham mà đứt phụt, bàn tay vuốt ve đầu vú Lục Nham lại tăng thêm lực, ngón tay đang du ngoạn trong cơ thể Lục Nham cũng nhanh chóng rút ra.

“A.....” Hậu huyệt trở nên trống rỗng, Lục Nham nhẹn không được lại nâng cao mình: “A a, ông xã..... Tiến vào đi...”

Cặp mắt thâm thúy của Trần Thuật sớm đã nổi lên mưa rền gió dữ, hắt đánh mông Lục Nham mấy cái phát ra tiếng “bạch bạch”. Mặc dù âm thanh nghe có vẻ lớn nhưng thật ra cường độ được khống chế rất tốt —— sẽ chỉ làm Lục Nham thoải mái chứ không đau.

Trần Thuật lưu luyến buông ra bàn tay chà đạp đầu vú Lục Nham, một tay đỡ mông cậu, một tay cầm lấy dương vật mình chậm rãi cắm vào.

Lúc trước Trần Thuật làm tiền diễn rất tốt, quá trình đi vào cơ bản là thông suốt.

“A a, quá căng, quá lớn.....” Hạ thể của Lục Nham lắc qua lắc lại theo tiết tấu của Trần Thuật, tay cậu bám vào thang, vô lực đơng đưa.

Trần Thuật ban đầu là chậm rãi chọc vào rút ra, chậm rãi rút ra lại chậm rãi cắm vào. Cảm giác hậu huyết được lấp căng đầy kích thích thần kinh Lục Nham. Chỉ là như thế này vẫn chưa đủ, cậu còn muốn nhiều hơn nữa.....

“Nhanh, a a, nhanh lên.....”

Bàn tay Trần Thuật đang đỡ mông Lục Nham bắt đầu không thành thật véo xoa bộ phận căng tròn mềm mại kia. Da Lục Nham trắng làm cho dấu tay màu đỏ rõ ràng in trên mông cậu. Trần Thuật cảm thấy chỗ kia của mình cứng đến phát đau, hắt lại thông thả đưa đẩy vài cái, sau đó rút dương vật ra khỏi cơ thể Lục Nham.

Lục Nham cảm thấy hậu huyết trống rỗng một trần, mờ mịt quay đầu lại nhìn Trần Thuật, mông vẫn ngoan ngoãn nâng cao. Trần Thuật bị bộ dáng siêu cấp manh này của cậu kích thích không chịu nổi, hắt vỗ nhẹ dưới mông Lục Nham: “Bảo bảo ngoan, trước đứng lên, chúng ta đổi tư thế. Đổi tư thế xong anh lại thao em được không? Thao khóc em.” Ngữ khí như là đang dỗ trẻ con, thế nhưng lời nói lại lưu manh vô cùng.

Lục Nham đứng lên, Trần Thuật xoay người cậu lại đối diện hắt, dựa lưng cậu vào thang, hai chân tách ra, một chân bị Trần Thuật đỡ ở eo.

Tư thế này quá khó, bản thân mình không giữ thăng bằng tốt, trong chốc lát Trần Thuật tiến vào còn sẽ bởi vì đỉnh lộng mà không đủ lực bám vào thang. Lục Nham vừa định nói không được, Trần Thuật đã ngay lập tức tiến vào.

Lần này hắt vừa vào liền bắt đầu mạnh mẽ va chạm. Lục Nham bị đỉnh lộng bất ngờ không kịp phòng bị, suýt chút nữa không bám vững thang.

“A! Không... Ha a! Ừm.....” Lục Nham cắn bản chưa kịp chuẩn bị, không khắc chế được phát ra âm thanh đầy phóng túng, sợ tới mức hậu huyết một trận co chặt.

“Đệt.....! Bảo bảo, sao em có thể kẹp như vậy? Muốn ông xã bắn cho em rồi sao? Mẹ nó, em sao lại chặt như vậy, kẹp chết anh rồi!”

Trần Thuật càng va chạm mạnh mẽ, tinh hoàn đánh vào mông Lục Nham phát ra tiếng vang “Bạch bạch”. Lục Nham vô lực bám trên thang, lắc đầu, đứt quãng rên rỉ.

“A a, quá, quá nhanh, ô... Chậm..... A! Ừm.....”

“Ngoan, bảo bảo, em không chịu nổi phải không? Nào, ôm cổ anh, anh bế em lên làm..... A a —— em kẹp chặt quá, anh sắp bị em kẹp bắn rồi. Lại đây, ngoan, để ông xã làm chết em, có được không?”

Lục Nham nghe lời Trần Thuật buông tay ra, bám vào cổ Trần Thuật, chân cũng vòng quanh eo hắn.

“Làm..... A làm chết em, ô ô..... làm em, làm hỏng em đi, ông xã.....”

“Bảo bảo giỏi quá, hút ông xã như vậy có phải là muốn ăn tinh dịch của ông xã không, ông xã bắn cho em nhé? Bắn đầy bụng em, bắn tới khi em có con với ông xã mới thôi!”

“A..... Ừm... Thao em, có..... Ừm, con với ông xã, a a..... Ông xã cầm chết em rồi, em sắp bị thao chết.....”

Hai tay Trần Thuật nâng mông Lục Nham, mạnh mẽ va chạm vào cậu. Lục Nham bị thao hai mắt nhắm lè mông lung, trong miệng phát ra âm thanh rên rỉ vô lực đứt quãng, nước bọt bởi vì không kịp nuốt mà sáng lấp lánh dính trên khóe miệng.

“Ừm, ông xã..... A, nhanh một chút được không, em chịu không nổi ô..... Nhanh bắn cho em.....” Lục Nham thở hổn hển, tay đều sắp không ôm cổ Trần Thuật được nữa. Cậu thật sự chịu không nổi, cảm thấy chính mình sắp bị thao hỏng rồi. Vách tràng bên trong hậu huyết bị ma sát nóng lên, toàn thân từ trong ra ngoài đều như bị thiêu cháy.

Xương hông và tinh hoàn Trần Thuật va chạm trên mông Lục Nham khiến cho chỗ giao hợp kia phát ra âm thanh đầy dâm mỹ. Mông Lục Nham bị đâm đến đỏ bừng, Trần Thuật lại vẫn không ngừng lại, tiếp tục cầm càng sâu dương vật mình vào cơ thể người yêu.

“Bảo bảo, bên trong em thực tuyệt! Đệt! Thực ướt. Thao chết em! Thao chết em!”

Trần Thuật sắp bị Lục Nham kẹp bắn.

Vách tràng ướt át bên trong của Lục Nham không ngừng đè ép dương vật hắn, theo từng nhịp thở co chặt áp bức hắn. Hắn lại tăng tốc rút ra chọc vào mười lần, găm nhẹ bắn vào trong cơ thể Lục Nham.

“A a! Bắn vào! A a..... quá lớn, tinh dịch..... Ưm a.....” Cùng lúc đó, Lục Nham cũng đồng thời bắn ra, đỉnh dương vật chảy ra tinh dịch toàn bộ vào bụng Trần Thuật, tinh dịch kia cũng dính toàn bộ trên người bọn họ.

Trên bụng, trên ngực và trên mặt Lục Nham dính đầy dịch trắng đục, nghiêm nhiên một bộ dáng bị thao hỏng rồi.

4. Chương 4

5.

Trần Thuật ôm Lục Nham lên giường, hôn vụn vặt xuống mặt và cổ cậu. Lục Nham nhịn không được hừ hai tiếng, tay Trần Thuật vuốt ve làm mặt cậu nóng bừng.

Trần Thuật một đường sờ xuống phía dưới, Lục Nham miễn cưỡng thở hổn hển, thỉnh thoảng phát ra âm thanh tựa xin tha, tựa làm nũng. Tay Trần Thuật xẹt qua rốn Lục Nham, hắn cũng cúi xuống hôn liếm chỗ miễn cưỡng của cậu.

“Ưm ưm.....”

Thanh âm Lục Nham phát ra từ kẽ răng, Trần Thuật nghe được da đầu một trận tê dại. Hắn vỗ nhẹ hông Lục Nham, kiềm chế nói: “Đừng câu dẫn anh, tiểu bại hoại.”

Tại Lục Nham quả thực muốn bị thiêu cháy, cậu vừa rồi bị thao lộng muốn chết, căn bản không khống chế được thanh âm của bản thân, nhưng lúc nghe thấy Trần Thuật gọi cậu như vậy.....

Hình như lại cứng lên rồi.

Lục Nham cảm thấy chính mình thật sự quá dâm dăng, rõ ràng đã bắn nhiều lần như vậy, nhưng vừa nghe thấy giọng Trần Thuật liền.....

“A.....!”

Tay Trần Thuật mang theo hơi ấm nóng bỗng lập tức cầm lấy dương vật Lục Nham, Lục Nham thất thần bị đánh gãy, lại một lần kêu to.

“Sao em lại cứng rồi?” Trần Thuật biết rõ còn cố tình hỏi.

Lục Nham sợ hãi, thể lực của cậu căn bản không đủ để tiếp tục bị Trần Thuật dẫn vật như vậy, cậu vội vàng lắc đầu nói: “Từ bỏ, từ bỏ.”

Trần Thuật cúi đầu chạm môi vào dương vật Lục Nham, trong nháy mắt, thanh âm Lục Nham xin tha biến thành tiếng rên rỉ hân thích nghe nhất.

“Ngoan, cho ông xã làm thêm một lần nữa được không?” Trần Thuật thật sự là nhịn không được, hân vừa rồi chỉ mới nghe thấy tiếng Lục Nham rên rỉ, hạ thân liền nhanh chóng phát cở.

Lục Nham lắc lắc đầu, duỗi tay đẩy đầu Trần Thuật ra, muốn hân cách xa chỗ kia của mình một chút.....

Lúc nói chuyện, hơi thở Trần Thuật phun trên dương vật cậu, vừa kích thích lại vừa thực tra tấn.

Trần Thuật cũng cảm thấy chính mình quá mạnh, dù sao đây là ký túc xá, giường đã hẹp lại còn nhỏ. Thể chất Lục Nham cũng yếu, nếu bản thân mình cứ lấn lộn như vậy, khẳng định cậu không chịu nổi.

Nhịn xuống dục vọng sắp nổ tung của chính mình, Trần Thuật ịn mạnh một nụ hôn trên trán Lục Nham: “Bảo bảo nếu không muốn thì thôi, vậy ông xã không làm.”

Lục Nham kinh ngạc mở to mắt, nhìn chằm chằm Trần Thuật. Trần Thuật trầm trầm cười thành tiếng: “Cực cực một muốn chết rồi đi? Anh đi lấy nước.....”

“Thật sự không làm nữa sao?” Lục Nham buột miệng thốt ra.

Trần Thuật sững sốt, cương chế dục vọng lại bị người dưới thân một câu khơi mào, hân nhẫn nhịn đến độ giọng đều trở nên khàn khàn.

“Bảo bảo, ý em là muốn anh tiếp tục?”

Lúc nói Trần Thuật còn cực kỳ lưu manh dùng vật dưới thân kia chọc chọc vào người Lục Nham.

Lục Nham nhắm mắt, trong lòng nho nhỏ so sánh một chút, cuối cùng vẫn là bởi vì luyến tiếc Trần Thuật ghen mà bại trận.

“Làm, làm đi, nhưng mà anh phải nhẹ một chút.....”

Lục Nham vừa dứt lời, Trần Thuật liền nhào qua gặm cổ cậu.

“Bảo bối.” Mắt Trần Thuật rất sâu, thật sự giống lốc xoáy, có thể cuốn lấy hồn Lục Nham vào bên trong.

Lục Nham trầm thấp đáp lời, lại cảm thấy ngượng ngùng, không dám ngẩng đầu nhìn Trần Thuật.

“Chúng ta nằm bò tới một lần được không? Giường đệm quá thấp, sẽ dập đầu.” Trần Thuật nói xong lời cuối, Lục Nham nhin không được cười thành tiếng. Trần Thuật sủng nịch néo néo mông Lục Nham, lại bắt đắc dĩ nói một tiếng: “Tiểu bại hoại”.

Bình thường Trần Thuật là một người vô cùng nóng vội, lại táo bạo. Chỉ có khi đối mặt với Lục Nham, hắn mới có thể áp chế tính tình, dịu dàng cực điểm. Lục Nham tất nhiên là biết rõ điều này, nhưng cậu sẽ không vì vậy mà được đảng chân lân đảng đầu, ở phương diện nào đó, cậu cũng thường xuyên rất dung túng, sủng nịch hắn.

Hai người bọn họ gặp được người thích hợp, có một tình yêu thực đáng quý.

Trong cơ thể Lục Nham vốn còn có tinh dịch Trần Thuật mới bắn, cho nên khi Trần Thuật lại lần nữa đỡ mông Lục Nham đi vào cơ bản là thông suốt.

Bởi vì giường không đủ rộng, Trần Thuật cũng chỉ có thể nửa ghé vào trên người Lục Nham trườn động dương vật. Hắn hôn hôn gáy Lục Nham, nhìn người dưới thân như động vật nhỏ rụt rụt cổ, không khỏi cười tươi.

“Bảo bảo, anh động nhé?” Trần Thuật thực ra đã trườn động, chỉ là động tác của hắn vô cùng thông thả, Lục Nham sớm đã quen với việc bị hung hăng thao lộng, hiện tại không nhin được nhẹ lay mông cầu Trần Thuật càng dùng sức đỉnh lộng cậu.

“A a..... Ừm...”

“Nói rõ ràng, có muốn anh động không? Có muốn ông xã mạnh mẽ tiến vào, thao em chỉ biết kêu ”a a” không?”

“..... Muốn..... Muốn ông xã thao.....”

Lục Nham phe phẩy mông cầu hắn làm, cậu cảm thấy nếu đã phóng đảng như vậy rồi thì nói thêm nhiều câu vài lời cũng không sao. Lục Nham nhớ đến lúc trước Trần Thuật ép cậu phải nói mấy lời dâm đảng, vì thế không quan tâm kêu lên: “Ông xã, nhanh cầm em, cầm chết em..... A... Đầu vú, muốn anh, a a muốn xoa xoa, ông xã sờ giúp em có được không, ừm.. a a, muốn bị thao hồng, muốn bị ông xã cầm bắn.....!”

Trần Thuật nghe đỏ mặt, tay chuẩn xác bóp mạnh đầu vú Lục Nham, bắt đầu điên cuồng đưa đẩy.

Giường mãnh liệt lay động “Kèo kẹt kèo kẹt”, nhưng hai người không rảnh bận tâm. Thân thể chạm vào

nhau phát ra tiếng “bạch bạch” đầy dâm dăng, đánh vào màng tai không thể nghi ngờ gì nữa chính là một liều thuốc kích thích liều cao.

“Mẹ nó, ông xã làm em sướng hay không? Có thích không? Đệt! Bên trong em thật cmn quá chặt!”

“A..... Thích, ưm, rất sướng..... Ông xã thao em thực ưt, bên trong..... Ha a..... Bên trong trơn như vậy... Thuận tiện cho ông xã thao, ưm thao càng sâu.....”

Trần Thuật nghe được lời này càng điên cuồng dùng sức thao lộng. Động tác trên tay cũng không ngừng, véo xoa đầu vú Lục Nham nóng đến rất đau, nhưng càng nhiều hơn là khoái cảm.

“Bảo bảo, bảo bảo.....” Trần Thuật thở hổn hển gọi Lục Nham: “Tiểu Nham của em bị anh đỉnh lắc qua lắc lại, khóc ra nước mắt rồi kìa. Sao em lại dâm dăng như vậy, hả? Cục cứng, em nói xem, em có dâm dăng hay không?”

“A, a! Dâm dăng! Ưm..... Thích quá..... Dương vật..... A a, dương vật ông xã làm em thoải mái quá!”

Trần Thuật vừa nghe Lục Nham nói ra từ “Dương vật” liền càng thêm không khống chế được chính mình, dương vật không ngừng đâm sâu vào, tinh hoàn đánh trên mông Lục Nham tạo ra hình ảnh thật dâm mỹ.

Lục Nham bị đẩy về phía trước, dương vật cậu bắt lực lắc lư trong không khí, bị Trần Thuật thao đến điểm mãn cảm nhất rồi cuộc không nhịn được bắn ra.

Lục Nham tiết xong một mớ gục đầu xuống, tinh dịch bắn lung tung trên mặt cậu, thậm chí còn có một ít bắn cạnh khóe miệng. Lục Nham theo bản năng vươn đầu lưỡi liếm láp, hình ảnh này vừa hồn nhiên lại vừa dâm dăng. May mà Trần Thuật không thấy được, bằng không nhất định hắn sẽ phát điên lên, không chừng còn muốn nhét cả tinh hoàn vào tiểu huyệt mất hồn kia.

“A..... Chịu không nổi, ưm..... Ông xã tha cho em, từ bỏ, chịu không nổi, a a a.....!”

Trần Thuật hiện tại căn bản nghe không vào, hắn chậm chậm hữu lực va chạm Lục Nham, cảm thụ tiểu huyệt ướt át nóng bỏng co chặt cùng vách trắng mềm mại.

“Ưm a..... Chịu không nổi, a, a..... Sắp bị thao chết rồi, không được..... A từ bỏ, Trần Thuật.....”

“Gọi ông xã đi! Dương vật ông xã cắm chết em! Cắm đến khi tiểu Nham của em rút cuộc bắn không ra thứ gì nữa!”

“A a..... Ông xã..... Ha, ông xã, chịu không nổi, không được, ô ô, mau bắn vào đi, bắn..... A, em muốn ông xã... Ha a..... Muốn tinh dịch lấp đầy..... em.....”

Trần Thuật thăm chửi thề một câu, lại tăng nhanh tốc độ trườn động hơn nữa, theo sự ra vào của dương vật còn có ít dịch trắng chảy ra, thậm chí còn có thể thấy được mị thịt bị thao đồ phía trong.

“Mẹ nó! Bán cho em, tất cả đều bán cho em!”

“A! Ông xã..... Ừm a a! Tinh dịch..... Bán..... A a a!!”

Trần Thuật lại nhanh chóng đưa đẩy hơn mười cái, cuối cùng cắm vào chỗ sâu nhất của Lục Nham, bắn vào cơ thể cậu.

Lục Nham lúc kêu thành tiếng chảy không ít nước bọt, hiện tại chúng đều bị Trần Thuật nhất nhất liếm vào trong miệng.

Hắn nhẹ nhàng vuốt ve mặt Lục Nham, dịu dàng nói: “Ngủ đi, ông xã giúp em rửa sạch, sẽ không đánh thức em, được không?”

Được hay không?

Lục Nham thật sự là quá mệt mỏi, theo bản năng gật gật đầu rồi ngủ thiếp đi.

—— Đây, khụ, tôi thấy cậu thường xuyên nhìn tôi, ở trên lớp.....

—— không phải, đệt, cậu hoảng loạn cái gì, còn trốn tôi? Ông đây còn chưa hoảng, cậu hoảng cái rắm!

—— Ồm, hay là hai ta thử xem nhé, tôi cũng.....rất thích cậu.....

—— Một câu thôi! Tôi hỏi cậu, tôi muốn nói chuyện yêu đương với cậu! Được hay không?!

“..... Được.”

Được chứ. Đương nhiên là sẽ rất tốt rồi.

- HOÀN -

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/ky-tuc-xa>